

door Peter Hamers

De ambitie

Couturière stelt zich tot doel bruiden gelukkig te maken

Naam: Barbara Fabrée (33)
Woonplaats: Oisterwijk
Opleiding en loopbaan:
 '88 - '91: mdgo Tilburg, mode en kleding
 '91- '95: modeacademie Charles Montaigne in Amsterdam (nu Amsterdam Fashion Institute), cum laude afgestudeerd
 '95- '95: designer assistent voor Engels bruidscouturier in Londen
 '95 - nu: eigen bedrijf Barbara Fabrée bruidscouture
 '96: met bruidsjapon ontwerp-wedstrijd in Antwerpen gewonnen

• Barbara Fabrée

Foto Marc Bolsius

'Het is fantastisch om vrouwen op de mooiste dag van hun leven heel mooi te maken. Elke bruidsjurk is bij mij uniek en op maat gemaakt. Echt couture dus. Ik analyseer het figuur van de bruid en kan met allerlei trucjes haar figuur nog mooier maken." Barbara Fabrée begon tien jaar geleden haar eigen ontwerp-atelier voor bruidsmode. Ze constateert dat er misschien niet zo veel wordt getrouwd,

maar wel goed. „Het mag geld kosten. Mijn klantenkring is niet doorsnee. Het zijn mensen met een klasieke smaak en toch heel modegevoelig. Ze zijn gewend aan mooie kleding en houden van mooie spullen. Ze willen persoonlijke aandacht. Ze worden hier dan ook echt verwend en in de watten gelegd.

Ik werk alleen met de allerbeste stoffen, heel veel prachtige zijdes. Vaak is dat moeilijk om mee te werken. De stoffen zijn zo kwetsbaar, dat alles in één keer goed moet. Als ik een naad niet honderd procent goed stik, kan ik de stof weggooien, omdat je de gaatjes altijd zult blijven zien." Een trouwjapon heeft een grote

emotionele waarde. Dat maakt mijn werk heel bijzonder. Mijn belangrijkste doel is bruiden heel gelukkig maken." Fabrée heeft altijd geweten wat ze wilde worden. Al op jonge leeftijd zat ze achter de naaimachine van haar moeder. „Mijn moeder vond dat prima, omdat ze zag dat het goed ging. Ik heb nooit met Barbies ge-

speeld, maar er wel heel veel kleertjes voor gemaakt. Het was dus heel logisch dat ik mode en kleding ging op het MDGO. Ook over de keuze voor Charles Montaigne in Amsterdam heb ik geen moment getwijfeld. Overigens was dat voor mij wel een moeilijke tijd. Haute couture was bijna een scheldwoord.

De docenten vonden dat ik alles te mooi maakte. Het was de tijd van de 'deconstructie' met lapachtige kleding en legerinvloeden. Niks voor mij. Voor mijn eindexamenwerk heb ik wel veel waardering gekregen. Een theatrale collectie, achttiende-eeuwse kleding met lange slepen en corsetachtige lijfjes. Eigenlijk een bruidscollectie, terwijl dat helemaal niet mocht. Ik vind het geweldig dat ik de kans heb gekregen in Londen te werken. Een goede leer-schoon. Ik heb er echt leren ontwerpen en modellen ontwikkelen. Ook de finesses van het patroontekenen heb ik daar onder de knie gekregen." In feite heeft Fabrée nu al bereikt wat ze haar hele leven al wilde bereiken. „Ik hoop dit nog heel lang te doen. Het werk is zwaar, omdat ik enorm perfectionistisch ben. Dat moet ook wel, anders kun je het niet goed doen. De romantiek spreekt mij aan. Ik ben natuurlijk ook een romanticus." ▶ Tips? peter.hamers@home.nl